

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Ivan Filipișin

(art. 152 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-199/2024
Nr. PIGD 1-21150290-01-Ira-16012024)*

Recurs depus după 01 septembrie 2023; În recursul suplimentar nu pot fi invocate alte aspecte decât cele invocate în recursul depus în termen, ci doar dezvoltate argumentele din recursul inițial; Aprecierea dată probelor de către instanța de apel nu este irațională.

26 februarie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Aurelia Procopișina

Instanța de apel: Ion Talpa, Svetlana Șleahțișchi și Oxana Mironov

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Ivan Filipișin,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Vladislav Gribincea, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Ivan Filipișin s-a născut în anul 1989 în r-nul Dondușeni. El a fost învinuit în baza art. 152 alin. (1) Cod penal (vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății).

2. Ivan Filipișin a fost apărât de avocații Andrei Lavric și Grigore Pralea.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Ivan Filipișin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la un an de închisoare. În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de un an.

4. Instanța de apel a respins apelul apărătorului și a admis apelul procurorului, a casat sentința în latura pedepsei penale și a pronunțat o nouă hotărâre. Ivan Filipișin recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și i-a stabilit pedeapsa de doi ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin [sentința](#) Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, din 30 iunie 2021, fiind stabilită o pedeapsă definitivă de cinci ani de închisoare.

5. La 11 ianuarie 2024, Ivan Filipișin a declarat recurs, solicitând casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 17 septembrie și s-a terminat la 04 octombrie 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 11 octombrie 2021 - 25 mai 2023. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 14 iulie - 24 octombrie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 15 februarie 2024.

7. Anterior, prin [sentința](#) judecătoriei Edineț, sediul Briceni, din 30 iunie 2021 Ivan Filipișin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal și condamnat la patru ani de închisoare. În baza art. 90 Cod penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de doi ani.

ÎN FAPT

8. Ivan Filipișin a fost acuzat că, la 15 august 2021, l-a agresat pe Iurii Gamureac pe terasa unui magazin din s. Bulboaca, raionul Briceni, provocându-i o cădere și lovindu-l la piciorul drept. Conform raportului de expertiză judiciară din 18 septembrie 2021, victima a suferit o fractură deschisă de maleolă și o plagă la gambă, cauzate de un obiect contondent sau de o călcare greșită prin hiperflexie. Leziunile, care necesită un timp îndelungat de recuperare, au fost încadrate ca vătămare corporală medie. Acțiunile lui Ivan Filipișin au fost încadrate în baza art. 152 alin.(1) din Codul penal.

9. La 25 mai 2023, prin [sentința](#) Judecătorei Edineț, sediul Briceni, Ivan Filipișin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la un an de închisoare. În temeiul art. 90 Cod penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pentru o perioadă de probațiune de un an. Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, din cauza viciilor de formă (lipsa semnăturii) și a lipsei probelor.

10. Instanța a reținut că, la 15 august 2021, inculpatul, pe fondul unui conflict, a exercitat violență fizică asupra victimei, împingând-o la sol și aplicându-i o lovitură cu piciorul, acțiuni care au determinat producerea unei fracturi deschise de maleolă și a altor leziuni ce au cauzat dereglarea îndelungată a sănătății, ce reprezintă vătămare medie. Vinovăția inculpatului este dovedită prin coroborarea declarațiilor victimei și martorilor, cu raportul de expertiză medico-legală, care confirmă compatibilitatea leziunilor cu mecanismul agresiunii. Instanța a reținut existența intenției directe, inculpatul conștientizând caracterul violent al acțiunilor sale și acceptând producerea vătămarilor.

11. În ceea ce privește pedeapsa, instanța a notat că inculpatul a comis fapta în perioada de probațiune a unei condamnări anterioare. Totuși, în absența unei propuneri din partea organului de probațiune, instanța nu a dispus cumulul pedepselor, infracțiunea fiind calificată ca mai puțin gravă.

12. La 08 iunie 2023, procurorul Sorin Dolghieri a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ivan Filipișin să fie condamnat la doi ani de închisoare, fără suspendarea condiționată a pedepsei. De asemenea, procurorul a solicitat aplicarea art. 85 alin. (1) Cod penal privind cumulul parțial cu pedeapsa neexecutată din sentința din 30 iunie 2021, și stabilirea unei pedepse definitive de cinci ani de închisoare. Procurorul a susținut că inculpatul a comis o nouă infracțiune intenționată în timpul termenului de probă, situație care impune o pedeapsă cu executare efectivă și aplicarea obligatorie a cumulului de sentințe.

13. La 09 iunie 2023, avocatul Andrei Lavric, în interesele inculpatului, a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Apărarea a susținut că acuzația nu a fost probată dincolo de orice îndoială rezonabilă, concluziile instanței de fond bazându-se pe probe neconcludente. Leziunea victimei a fost rezultatul unei căderi accidentale pe

fondul stării avansate de ebrietate a acesteia, versiune ce ar fi susținută de raportul de expertiză medico-legală. Apelantul a mai invocat aprecierea eronată a probelor și ignorarea unor circumstanțe esențiale, precum conflictul anterior și starea victimei. Apărarea a contestat și admisibilitatea acțiunii civile, invocând un viciu procedural major, lipsa semnăturii pe cererea de chemare în judecată.

14. La 24 octombrie 2023, [Curtea de Apel Bălți](#) a respins apelul părții apărării și a admis apelul procurorului. Instanța a casat parțial sentința primei instanțe sub aspectul individualizării pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre. Ivan Filipișin a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de doi ani de închisoare. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Edineț din 30 iunie 2021, cu stabilirea definitivă a pedepsei cu închisoarea pe un termen de cinci ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Instanța a susținut că probele (declarații, expertiză, procese-verbale) demonstrează că inculpatul a acționat cu intenție, provocând victimei o vătămare corporală medie. Varianta „căderii accidentale” a fost înlăturată ca fiind neîntemeiată. În opinia instanței de apel, instanța de fond a aplicat greșit suspendarea pedepsei (art. 90 CP), ignorând faptul că infracțiunea a fost comisă în termenul de probațiune al unei sentințe anterioare. Instanța de apel a dispus anularea suspendării și aplicarea unei pedepse cu executare efectivă, considerând că doar detenția poate asigura restabilirea echității sociale.

15. La 11 ianuarie 2024, Ivan Filipișin a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare. El invocă nelegalitatea desfășurării procesului în instanța de apel din cauza lipsei procedurii de citare a părții vătămate și a martorilor cheie (Ghenadii Duc, Marin Gaina, Serghei Mudreac, Vadim Bolbocean și Vadim Filipișin). La dosar nu există dovada citării acestora, fapt ce constituie o încălcare gravă a normelor procesuale. Instanța de apel a preluat în mod necritic declarațiile martorilor din prima instanță, omițând să analizeze elementele care tind spre dezvinovățirea sa. Martorii au infirmat existența unui conflict sau aplicarea de lovituri, iar martorul Vadim Filipișin a indicat că însăși partea vătămată ar fi negat agresiunea. Deși a fost audiat în apel și a oferit explicații în sprijinul nevinovăției sale, decizia instanței nu conține nicio mențiune, analiză sau apreciere a acestor declarații.

16. La 08 octombrie 2024, condamnatul Ivan Filipișin a depus o cerere care, în opinia completului, este un recurs suplimentar. El își exprima dezacordul cu aplicarea de către instanța de apel a art. 85 Cod penal, menționând că la momentul pronunțării deciziei el deja executase pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Edineț din 30 iunie 2021 (f.d. 12-14, vol. II).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Partea relevantă a art. 427 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată 21 noiembrie 2023. Termenul de recurs este de două luni. Prin urmare, recursul depus la 11 ianuarie 2024 a fost înaintat în termen.

19. Recursul suplimentar al condamnatului din 08 octombrie 2024 (a se vedea para. 16) conține un considerent nou, care se referă la cumularea unei sentințe deja executate, care nu a fost invocat în recursul inițial. În recursul depus după expirarea termenului de atac nu pot fi invocate aspecte noi, ci doar dezvoltate argumentele invocate în recursul depus în termen. Având în vedere că recursul suplimentar a fost depus peste termenul de două luni, argumentul cu privire la cumularea sentințelor este tardiv și nu poate fi examinat.

20. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică „legalitatea hotărârii atacate” doar „în limitele invocate în recurs”. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

21. Recursul a fost depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Recursul vizează modul de apreciere a probelor de către instanța de apel.

22. Curtea Supremă de Justiție poate declara inadmisibil un recurs bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedura penală fără citarea părților în ședință. Conform art. 433 alin. (3) Cod de procedură penală, convocarea părților în ședință este obligatorie doar în cazul recursurilor bazate pe art. 427 alin. (1) pct. 6) „considerate admisibile”, adică a recursurilor considerate prima facie de către Curtea Supremă de Justiție că ar avea șanse mari de a fi admise (încheierea nr. [1ra-426/2024](#), § 21). Din acest motiv, această parte a recursului este examinată fără convocarea părților în ședință.

23. În decizia nr. [1ra-1085/2024](#), §§ 37-42 și încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 38, Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Codul de procedură penală. Dezacordul cu motivarea instanței de apel nu este temei de recurs. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul urmează să

probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 42). Este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară” și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat (decizia nr. [1ra-1085/2024](#), § 43). Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii (încheierea nr. [1ra-1251/2024](#), § 39).

24. Din paragraful precedent rezultă că nu orice eroare în aprecierea probelor poate duce la admiterea recursului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

25. Recurentul invocă caracterul arbitrar al deciziei, argumentând că instanța de apel a omis audierea nemijlocită a martorilor esențiali: Druc Ghenadie, Gaina Marin, Mudreac Serghei, Bolbocean Vadim și Filipișin Vadim, precum și a părții vătămate, dar s-a limitat la preluarea formală a declarațiilor din prima instanță, fără a proceda la o reevaluare proprie a credibilității acestora prin contact direct. Această abordare a privat apărarea de posibilitatea de a evidenția aspectele favorabile condamnatului, care ar fi putut conduce la o altă soluție pe fond. O critică centrală vizează ignorarea explicațiilor oferite personal de către inculpat în cadrul ședinței de judecată din apel. Recurentul susține că instanța de apel a procedat la o „selecție subiectivă” a probatoriului, operând exclusiv cu elementele de acuzare și omițând să supună declarațiile sale unei analize critice.

26. Completul constată că aceste susțineri reprezintă, în esență, un dezacord cu modul de apreciere a probelor, fără a demonstra existența unei evaluări vădit nerezonabile a probelor esențiale. Aprecierea probelor efectuată de instanța de apel nu este irațională, întrucât concluziile sale se bazează pe o analiză logică și coerentă a materialului probator. Instanța de apel și-a motivat decizia în mod detaliat, bazându-se pe declarațiile părții vătămate Iurii Gamureac, a martorilor Ghenadie Druc, Marin Gaina, Serghei Mudreac, Vadim Bolbocean Ghenadie Gamureac și Vadim Filipișin, precum și pe probele materiale, inclusiv raportul de expertiză medico-legală, procesele-verbale ale acțiunilor procesuale. Aceste probe au fost analizate în coroborare și formează un ansamblu probator concordant, care exclude existența unui dubiu rezonabil cu privire la existența faptei și vinovăția condamnatului.

27. Argumentele privind neaudierea părții vătămate și a martorilor în instanța de apel nu pot duce la admitere recursului. Completul notează că, începând cu 01 septembrie 2023, nerespectarea regulilor de citare nu mai este un temei de recurs. Din materialele cauzei rezultă că instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în limitele motivelor invocate, în conformitate cu principiul devoluțiunii apelului și dispozițiile art. 413 și 414 Cod de procedură penală (vezi para 17-18). În lipsa unor cereri exprese din partea părților privind reaudierea acestor persoane și în absența unor circumstanțe care să impună administrarea nemijlocită a probei, instanța de apel nu era obligată să procedeze la reaudierea acestora. Procesul-verbal al ședinței confirmă că părțile nu au formulat asemenea solicitări. Instanța de apel a efectuat o evaluare proprie a probelor administrate în prima instanță, inclusiv a declarațiilor părții vătămate și ale martorilor, obținute nemijlocit de prima instanță cu respectarea garanțiilor procesuale și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată din 24 octombrie 2023 (f.d. 222-223, vol. I). Completul de asemenea notează că instanța de apel nu a dat o nouă apreciere a probelor testimoniale neaudiate în apel. De asemenea, argumentul recurentului potrivit căreia declarațiile sale nu au fost analizate este contrazisă de conținutul deciziei instanței de apel (pct. 4, f.d. 228, vol. I). Prin urmare, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

28. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile declarate de Ivan Filipișin împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea